

1. Az esz - ten - dő for - du - ló - ján

Ösz - sze - gyűl - tünk mind ez ó - rán;

A - lá - zat - tal le - bo - ru - lunk hál' - a - dás - ra,

Min - den - tu - dó szí - ned e - lőtt szám - a - dás - ra.

2. A múltó év minden napja / Kegyelmedet megmutatja: / Testi-lelki bajainkban gyógyítottál, / A halálnak karjaitól oltalmaztál.
3. A mezőket te ruházod, / Ég madarát te táplárod; / Nem engedtélt elpusztulni árván minket, / És megadtad mindennapi kenyerünket.
4. Könnyeinket szárítgattad, / Homlokunkat simogattad; / Ha tévedtünk, a jó útra rátereltél, / Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.
5. Hálásan hát megfogadjuk, / Hogy törvényed el nem hagyjuk. / Új esztendő minden napján légy mellettünk, / Kísértéstől, bűn törétől óvjad lelkünk!
6. Ha majd eljön a végóra, / Ajkunk nyílik búcsúszóra, / Hazatérő lelkünket te vidd magaddal / Oda, hol nincs nap, sem éj, csak örök hajnal!